Anatol Petrencu rămâne acelaşi neschimbat personaj de un ireal curaj şi o inconfundabilă apariţie/expunere militantă, ţintind continuu atingerea unui ideal propriu multora, în a reuşi să statueze un soi de favorabil adevăr pe seama neamului său de obârşie, pentru care a învăţat, studiază şi persevereză a năzui cu gândul la împlinirea dezideratului cunoaşterii veridice a trecutului părţii de ţară silită a suporta avataruri şi vexaţiuni anistorice.

Stelian Mândruţ

Elena MANNOVA (coord.) ***Scurtă istorie a Slovaciei,*** traducere din limba slovacă şi indice de Eva Mârza, Radu Mârza, Bucureşti, Editura Enciclopedică, 2011, 475 p.

Cunoaşterea trecutului istoric al popoarelor şi statelor situate într-o arie învecinată şi între care au existat legături permanente constituie o necesitate firească. Relaţiile din contemporaneitate dintre acestea solicită asemenea cunoaştere, pentru a fi puse în evidenţă şi reţinute modalităţile prin care acestea să fie extinse, multiplicate, în beneficiu reciproc. Integrarea europeană subliniază o dată mai mult un asemenea demers ştiinţific.

Între români şi slovaci, mai ales după constituirea statelor România şi Slovacia, asemenea legături au reprezentat o realitate permanentă şi inventarierea lor în plan istoriografic rămâne o direcţie de cercetare semnificativă. Cercetarea istorică a întreprins deja în planul bibliografiei istorice o asemenea inventariere, iar reuniunile Comisiei Mixte de Istorie Româno-Slovacă ce funcţionează de aproape două decenii în cadrul acordurilor şi schimburilor interacademice – dintre Academia Română şi Academia Slovacă de Ştiinţe – au pus în valoare aceste relaţii din trecut.

În acest sens se înscrie şi preocuparea de a se publica în fiecare dintre ţările respective sinteze referitoare la istoria celeilalte. În anul 2011 a apărut la Editura Enciclopedică din Bucureşti o *Scurtă istorie a Slovaciei,* traducere a volumului elaborat de mai mulţi istorici slovaci, coordonat de Elena Mannová şi tipărit la Bratislava în 2003. În cele şapte capitole ale sintezei sunt prezentate cadrul geografico-istoric şi demografic al teritoriului Slovaciei de astăzi până în secolul al X-lea, ca şi evoluţia slovacilor şi a formaţiunilor politice ale acestora până în secolul XX, la sfârşitul căruia s-a proclamat Republica Slovacia. Cercetătorii români şi un public cititor mai larg sunt informaţi prin această valoroasă sinteză istorică asupra etapelor de evoluţie a poporului slovac până la structurarea statalităţii lui.

Volumul se încheie cu două subcapitole preţioase pentru cercetătorul din domeniul istoriei, anume cel referitor la *problemele fundamentale ale istoriei şi istoriografiei slovace* (p. 415-424), respectiv la *izvoarele istorice şi literatura de specialitate* (p. 425-451), precum şi cu un *indice de nume şi locuri.*

Traducerea din limba slovacă în limba română şi indicele volumului au fost efectuate de Eva Mârza şi Radu Mârza, colaboratori în cadrul Comisiei Mixte de Istorie Româno-Slovace, care şi-a ţinut deja 10 reuniuni pe problematică istorică privind legăturile dintre cele două ţări şi popoare.

Nicolae Edroiu

Silviu MILOIU, Florin ANGHEL, Veniamin CIOBANU, Zigmantas KIAUPA*, Istoria Lituaniei,* Târgovişte, Editura Cetatea de Scaun, 2011, 300 p.

Cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la restabilirea relaţiilor diplomatice dintre România şi Lituania a apărut la Editura Cetatea de Scaun din Târgovişte volumul *Istoria Lituaniei*, prima sinteză de istorie în limba română privind această ţară baltică. Volumul a ieşit sub egida Asociaţiei Române pentru Studii Baltice şi Nordice, autorii lui fiind trei istorici români, recunoscuţi pentru preocupările lor ştiinţifice în sfera relaţiilor româno-lituaniene: Silviu Miloiu, Florin Anghel şi Veniamin Ciobanu, respectiv un istoric lituanian, Zigmantas Kiaupa.

Este cunoscut faptul că istoria poporului român s-a întâlnit în mai multe momente din trecut cu cea a poporului lituanian. Nu întâmplător, în *Cuvântul către cititor* adresat de Vladimir Jarmolenko,